

SAMLENOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

9.. maj 2018

Forordning vedr. gennemsigtighed for brugere af onlineplatforme (P2B-forslaget), KOM (2018) 238

1. Resumé

Som led i strategien for det digitale indre marked har Europa-Kommissionen den 26. april 2018 fremsat forslag til en forordning, der skal fremme fairness og transparens i forholdet mellem online formidlingstjenester ("platforme") og deres erhvervsbrugere (brugere af formidlingstjenester der udbyder varer og tjenester i erhvervsmæssigt øjemed). Forslaget forkortes typisk platform-2-business-forordningen eller P2B-forordningen.

Forslaget opstiller en række krav til de handelsbetingelser, som leverandører af platforme stiller over for deres erhvervsbrugere. Kravene vedrører bl.a. begrundelser for suspension af brugere, rangordning af fx søgeresultater, forskelsbehandling, adgang til data og åbenhed om begrænsninger på vilkår, som erhvervsbrugere tilbyder via alternative salgskanaler (fx hvis erhvervsbrugere ikke må tilbyde billigere varer på egen hjemmeside, end de gør via en online platform). Derudover opstiller forordningen krav til leverandører af platformes interne klagesystemer og krav om anvendelse af mæglere til at løse tvister med erhvervsbrugere. Endelig lægger forslaget op til, at organisationer og visse offentlige instanser skal kunne indbringe platformes adfærd for nationale domstole, hvis de vurderes at stride mod forordningen.

Forslagets øgede krav til transparens skønnes at gøre forbrugerne bedre i stand til at navigere i den digitale økonomi, og forslaget vurderes at styrke beskyttelsesniveauet for erhvervsbrugere. Dog forventes forslaget også at medføre øgede byrder for leverandører af platforme i form af en række administrative krav. Forslaget har umiddelbart ingen lovgivningsmæssige konsekvenser. Det er endnu usikkert i hvilket omfang, forslaget vil indebære statsfinansielle konsekvenser.

Regeringen støtter op om Kommissionens intention om at styrke fairness og transparens i relationen mellem erhvervsbrugere og platforme. Regeringen vil generelt tilstræbe, at nye krav også kommer forbrugerne til gavn og bidrager til fair og lige konkurrence i den digitale økonomi. Desuden er rege-

ringen særligt opmærksom på, at der ikke indføres særregulering som unødigt svækker mulighederne for at indføre nye, innovative forretningsmodeller, og at vækstvilkårene for små og mellemstore virksomheder understøttes.

2. Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2018) 238 af 26. april 2018 fremsendt forslag om Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester ("platforme"). Forslaget er oversendt til Rådet den 4. maj 2018 i dansk sprogversion. Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 114 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivninger vedr. det indre markeds funktion; miljøgarantien og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

3. Formål og indhold

Forslagets overordnede formål er at bidrage til at styrke det indre marked ved at skabe mere transparens og bedre klageadgang for virksomheder, der anvender platforme.

Anvendelsesområde og definitioner (artikel 1-2)

Forordningen regulerer forholdet mellem platforme og deres erhvervsbrugere, herunder visse forhold mellem erhvervsbrugere og online søgemaskiner. Forordningen gælder både for virksomheder, der er etableret i EU, og platforme, som leveres af virksomheder etableret uden for EU, men som leveres til virksomheder, der tilbyder varer eller tjenesteydelser til forbrugere i EU.

Forordningen definerer *erhvervsbrugere* som enhver fysisk eller juridisk person, der gennem platforme tilbyder varer og tjenesteydelser til forbrugere i erhvervsmæssigt øjemed.

Platforme defineres i forordningen som tjenester, der opfylder følgende kriterier:

- a. de udgør en informationstjeneste som defineret i EU-direktiv nr. 2015/1535, dvs. enhver tjeneste, der har et kommercielt sigte, og som leveres online (ad elektronisk vej over en vis distance) på individuel anmodning fra en tjenestemodtager;
- b. de tillader erhvervsbrugere at tilbyde varer og tjenesteydelser til forbrugere med henblik på at facilitere, at der kan tages initiativ til direkte transaktioner mellem erhvervsbrugerne og forbrugere, uanset hvor de pågældende transaktioner i sidste ende afsluttes; og
- c. de leveres til erhvervsbrugere på baggrund af kontraktforhold mellem, på den ene side leverandøren af tjenesten, og på den anden side

både erhvervsbrugerne og forbrugerne til hvem erhvervsbrugerne tilbyder varer og tjenesteydelser.

Online søgemaskine definerer forordningen som en digital tjeneste, der gør det muligt for brugere at foretage søgninger blandt (i princippet) alle hjemmesider på baggrund af en forespørgsel i form af et nøgleord eller andet input, og hvor tjenesten leverer hyperlinks med relevant information.

Rangordning definerer forordningen som den relative fremtrædende position, der gives til varer eller tjenesteydelser, som erhvervsbrugere tilbyder forbrugere gennem platforme, eller til hjemmesider, der indekseres til forbrugere af online søgemaskiner. Definitionen afgrænses ikke til bestemte teknologiske midler til at præsentere rangordningen for forbrugerne.

Forordningen definerer *handelsbetingelser* som alle vilkår, betingelser, klausuler og anden information, som styrer de kontraktmæssige forhold mellem leverandøren af platforme og deres erhvervsbrugere, og som ensidigt besluttes af leverandøren af platforme.

Derudover definerer forordningen henholdsvis forbrugere, erhvervsmæssig hjemmesidebruger og kontrol.

Generelle krav til handelsbetingelser (artikel 3)

Forordningen opstiller en række krav til handelsbetingelser, som leverandører af platforme skal overholde. Forordningen kræver bl.a., at handelsbetingelser skal være klare, let tilgængelige for erhvervsbrugere og indeholde objektive begrundelser for, hvornår der kan træffes beslutninger om at suspendere eller indstille leveringen af platformens tjenester til erhvervsbrugere.

Forordningen indfører også krav om, at erhvervsbrugere skal varsles om ændringer i handelsbetingelserne mindst 15 dage før ændringerne træder i kraft. Såfremt dette varsel ikke overholdes, er ændringerne ugyldige.

Suspension og ophør af tjenester, rangordning og forskelsbehandling (artikel 4-6)

Med forordningen får erhvervsbrugere krav på en konkret begrundelse, hvis leverandøren af platformen har suspenderet eller ophævet erhvervsbrugers adgang til platforme. Begrundelsen skal indeholde de faktiske omstændigheder samt henvisning til de objektive grunde, der har ført til beslutningen om suspension eller ophævelse, og som skal fremgå af handelsbetingelserne.

Leverandører af platforme og søgemaskiner skal i handelsbetingelserne opstille de centrale parametre for rangordning, og årsagerne til den relative vægtning af disse parametre frem for andre. Såfremt rangordning kan på-

virkes som følge af direkte eller indirekte betaling fra erhvervsbrugere til leverandøren, skal disse muligheder og betalingens effekt ligeledes fremgå af leverandørens handelsbetingelser fsva. erhvervsbrugere.

Leverandører af *søgemaskiner* skal endvidere gøre informationen offentligt tilgængelig.

Forordningen stiller desuden krav om, at leverandører af platforme skal anføre i deres handelsbetingelser, hvis der sker eller kan ske forskelsbehandling mellem varer eller tjenesteydelser tilbudt af leverandøren selv eller af erhvervsbrugere, som leverandøren kontrollerer, og varer eller tjenesteydelser, som andre erhvervsbrugere tilbyder.

Adgang til data (artikel 7)

Forordningen indfører krav om, at handelsbetingelserne skal indeholde en beskrivelse af erhvervsbrugeres adgang til data, som erhvervsbrugere eller forbrugere leverer til leverandøren, eller som genereres gennem platformen.

Begrænsninger på anvendelse af andre salgskanaler (artikel 8)

Hvis leverandører af platforme begrænser erhvervsbrugeres adgang til at tilbyde forskellige vilkår til forbrugere gennem andre kanaler end platformen, skal leverandøren beskrive begrundelserne for begrænsningerne. Beskrivelsen skal fremgå af handelsbetingelserne og gøres let tilgængelige for offentligheden.

Intern klagehåndtering og mægling (artikel 9-11)

Forordningen indfører krav om, at leverandører af platforme skal have et internt system til at håndtere klager fra erhvervsbrugere. Erhvervsbrugere skal kunne klage over:

- a. manglende overholdelse af forordningen;
- b. tekniske emner, som relaterer sig direkte til tjenesten og som negativt påvirker klageren på en ikke ubetydelig måde;
- c. leverandørens tiltag eller adfærd, som relaterer sig direkte til tjenesten og som negativt påvirker klageren på en ikke ubetydelig måde.

Klagehåndteringssystemet skal beskrives i leverandørens handelsbetingelser.

I handelsbetingelserne skal leverandøren af online platforme desuden identificere mæglere, som de er villige til at samarbejde med med henblik på at indgå en aftale med for at forsøge at nå til udenretlige løsninger af tvister med erhvervsbrugere. Tvister omfatter i denne forbindelse også klager, som ikke er løst i regi af det interne klagesystem.

Forordningen opstiller en række krav til mæglerne, herunder at de skal være upartiske og uafhængige samt at den gennemsnitlige erhvervsbruger skal have råd til deres ydelser.

Kommissionen pålægges i forordningen at opfordre leverandører af platforme m.fl. til at etablere organisationer, der kan levere mæglerydelser, der overholder forordningens krav.

Kollektive søgsmål (artikel 12)

Forordningen giver organisationer og foreninger, der har en legitim interesse i at repræsentere erhvervsbrugere eller erhvervsmæssige hjemmesidebrugere samt offentlige instanser etableret i medlemsstaterne ret til at indbringe sager for nationale domstole i EU for at stoppe leverandører af platformes overtrædelse af forordningen. Der opstilles i den forbindelse en række krav, som organisationer og foreninger skal opfylde for at kunne gøre brug af denne ret, herunder at de skal være nonprofit.

Retningslinjer (artikel 13)

Forordningen pålægger Kommissionen at opfordre leverandører af platforme m.fl. til at udarbejde retningslinjer (Codes of Conduct) for derigennem at bidrage til overholdelsen af forordningen. Kommissionen pålægges også at opfordre leverandører af online søgemaskiner m.fl. at udarbejde retningslinjer (Codes of Conduct) for at bidrage til overholdelsen af visse af forordningens bestemmelser om rangordning.

Evaluering og ikrafttrædelse (artikel 14-15)

Forordningen skal evalueres af Kommissionen tre år efter ikrafttræden, og derefter hvert tredje år. Den første evaluering af denne art skal fokusere på bestemmelserne om rangordning, forskelsbehandling, adgang til data og begrænsninger på andre salgskanaler (artikel 5-8).

Forordningen vil træde i kraft på den tyvende dag efter offentliggørelsen i EU-Tidende og finde anvendelse fra seks måneder efter offentliggørelsen.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure (TEUF art. 294) medlovgiver. Der foreligger endnu ikke en udtalelse.

5. Nærhedsprincippet

Europa-Kommissionen vurderer, at online tjenesters grænseoverskridende karakter nødvendiggør regulering på EU-niveau. Kommissionen vurderer, at tiltag på EU-niveau udgør den eneste vej til at sikre, at fælles, passende

og effektive regler gælder for leverandører af de omfattede tjenester og brugere af de pågældende tjenester.

Regeringen er enig med Kommissionen i, at hvis der skal ske regulering af det pågældende område, bør det ske på EU-niveau, da ensartet regulering er nødvendig for realiseringen af det digitale indre marked.

6. Gældende dansk ret

Aftaleforholdet mellem online platforme og deres erhvervsbrugere er ikke specifikt reguleret i dansk ret. Generelt løses tvister om uenighed om kontraktvilkår ofte via en voldgift, når der er tale om større virksomheder eller aftaler.

Der eksisterer dog en række klagemuligheder i dag, som virksomhederne kan anvende.

Fsva. klagemuligheder på konkurrenceområdet kan man klage til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Konkurrenceloven indeholder bl.a. et forbud mod misbrug af dominerende stilling. Forbuddet mod misbrug af dominerende stilling er overtrådt, når:

1. en virksomhed har en dominerende stilling på markedet; og
2. virksomheden misbruger denne stilling.

Det er lovligt for en virksomhed at have en dominerende stilling på markedet. Det er også lovligt for en dominerende virksomhed at konkurrere og endda konkurrere intenst for at møde konkurrencen fra konkurrenterne. En dominerende virksomhed har imidlertid en særlig forpligtelse til ikke at skade den effektive konkurrence. Derfor må en dominerende virksomhed ikke agere på en sådan måde, at det lægger hindringer i vejen for en effektiv og ufordrejet konkurrence.

Fsva. klagemuligheder ift. markedsføring og e-handelsreglerne kan virksomheder henvende sig til Forbrugerombudsmanden, der via sin prioriteringsadgang kan afgøre, om sagen forfølges.

EU's e-handelsdirektiv¹ er implementeret i dansk ret ved lov nr. 227 af 22. april 2002 om tjenester i informationssamfundet, herunder visse aspekter af elektronisk handel (e-handelsloven). Informationssamfundstjenester er defineret som enhver tjeneste, der har et kommercielt sigte, og som leveres online (ad elektronisk vej over en vis distance) på individuel anmodning fra en tjenestemodtager.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked

7. **Konsekvenser**

Lovgivningsmæssige konsekvenser

En vedtagelse af forslaget har umiddelbart ingen lovgivningsmæssige konsekvenser, da en forordning er almen gyldig og gælder umiddelbart i hver medlemsstat. Det analyseres nærmere, om forordningens gennemførelse kræver lovændringer i Danmark.

Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at medføre væsentlige statsfinansielle konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget forventes at medføre væsentlige administrative byrder for leverandører af platforme. De administrative byrder består i, at forslaget opstiller en række administrative krav. Da kravene forventeligt vil omfatte en stor gruppe af danske virksomheder, vurderes de samlede administrative byrder at kunne have et betydeligt omfang.

De omfattede danske virksomheder vil skulle efterleve generelle krav til handelsbetingelser samt en række mere specifikke krav, herunder krav om beskrivelser ift. begrundelser for suspension af brugere, rangordning af fx søgeresultater, adgang til data, og begrænsninger på vilkår, som erhvervsbrugere tilbyder via alternative salgskanaler.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

En vedtagelse af forslaget forventes at kunne forbedre beskyttelsesniveauet for erhvervsbrugere som følge af øget transparens i handelsbetingelserne for deres relation med leverandører af platforme. Forslagets øgede krav til transparens skønnes samtidig at gøre virksomheder og forbrugere bedre i stand til at navigere i den digitale økonomi.

8. **Høring**

Forslaget er sendt i høring i EU-specialudvalget for konkurrenceevne, vækst og forbrugerspørgsmål med frist den 10. maj 2018. Der er modtaget høringssvar fra DI og Dansk Erhverv.

DI støtter Kommissionens hensigt om at sikre rimelige vilkår og gennemsigtighed i markedet for platforme. Online salgs- og markedsføringsplatforme kan være med til at sænke adgangsbarriererne til globale markeder for særligt små og mellemstore virksomheder – og gøre det nemmere for danske virksomheder at øge væksten og antallet af arbejdspladser indenfor landets grænser, på trods af et begrænset hjemmemarked. Derfor er det også vigtigt ifølge DI at sikre, at erhvervsbrugere kan gennemskue markedet og

have tillid til salgs- og markedsføringsplatforme på det europæiske marked. DI finder det imidlertid ligeledes vigtigt, at der ikke indføres en restriktiv, omkostningsdrivende regulering, der kommer til at fungere som adgangsbarriere for etablering af nye platforme. Endelig er det afgørende for DI at undgå en unødigt indgriben i aftaleretten.

DI finder det vigtigt, at kravet om offentliggørelse af rangeringsparametre på platforms-tjenester begrænses til en generel beskrivelse, da disse parametre udgør kernen af platformenes værdiskabelse og dermed meget forretningsfølsomme oplysninger. Det virker ikke nødvendigt, at platforme skal begrunde den relative vægtning af de respektive rangeringsparametre. I forhold til at sikre gennemsigtighed i markedet, er det først og fremmest vigtigt, at erhvervsbrugere kan forholde sig til de generelle rangeringsparametre. Det er ikke nødvendigt at kende det bagvedliggende grundlag, som kan være med til at kompromittere platformens forretningshemmeligheder. Dertil kommer, at den relative vægtning er genstand for løbende revision som følge af blandt andet salgs- og søgehistorik. I mange situationer vil det derfor formentlig ikke være praktisk muligt, at rette handelsbetingelser til og overholde de 15-dages notifikationsperiode, ligesom det vil være stærkt uhensigtsmæssigt at skulle ændre handelsbetingelser ofte.

DI finder, at kravet om at skulle begrunde restriktioner for at tilbyde varer- og tjenesteydelser under andre vilkår via andre salgskanaler end den pågældende platform, er unødvendig. Det afgørende er kun, at erhvervsbrugere før indgåelse af en kontrakt med den pågældende platform, er blevet gjort bekendt med en eventuel begrænsning. Dernæst er det op til erhvervsbrugeren selv at vurdere om disse vilkår er rimelige eller ej.

DI mener, at kravet om etablering af et internt og effektivt klagesystem er fornuftigt og vil være med til at sikre rimelige vilkår for erhvervsbrugere. Det er imidlertid afgørende, at dette krav ikke detailreguleres yderligere i de kommende forhandlinger. Der skal være mulighed for, at platforme selv kan indrette klagesystemer, der fungerer så effektivt som muligt i forhold til både sagsbehandling og omkostninger.

DI finder, at kravet om at platforme skal udpege en upartisk og uafhængig mægler er uhensigtsmæssigt. Det kan ifølge DI ikke påhvile platformene selv at skulle finde mæglere, der er upartiske, billige, lettilgængelige og som har kapacitet til at reagere hurtigt. Hensigten om at håndtere uoverensstemmelser uden at skulle indgå i lange og omkostningstunge retssager, er god, men rollen som upartisk mægler bør håndteres af de nationale markeds- overvågningsmyndigheder.

Dansk Erhverv deler Kommissionens opfattelse af, at der er et behov for at gennemføre en række lovgivningsmæssige tiltag på området for platforme.

Overordnet set er Dansk Erhverv således positivt indstillet over for, at der tages skridt til at indføre regler, der kan skabe større klarhed og gennemsigtighed for erhvervsmæssige brugere af platforme samt fastlægge faste systemer for håndtering af tvister mellem platforme og brugere. Det kan bidrage til udviklingen af et mere velfungerende digitalt indre marked, som i dag hæmmes af en række forskellige uklarheder og mangelfuld regulatorisk håndtering af en række væsentlige problemstillinger. I den sammenhæng finder Dansk Erhverv det afgørende, at man finder den rette balance mellem behovet for at stille rimelige krav til platformene for at skabe større klarhed og gennemsigtighed for disses brugere overfor behovet for at sikre, at platformøkonomien får mulighed for at udfolde de positive potentialer for både erhvervsdrivende og forbrugere, som den også rummer.

Dansk Erhverv finder det samtidig positivt, at Kommissionen med forslaget har valgt en løsning, der ikke indebærer egentlige forbud mod konkrete praksisser, som Kommissionen fx har gjort i direktivforslaget om ”Urimelig handelspraksis i fødevarerforsyningskæden”², men i stedet en langt mere hensigtsmæssig løsning baseret på ønske og krav om større gennemsigtighed og etablering med fokus på klage- og mæglingssystemer.

Dansk Erhverv bemærker, at forordningen er møntet på at adressere en række praksisser, som ikke opfattes som misbrug af en dominerende stilling i konkurrenceretlig forstand, men alligevel opfattes som urimelige og skadelige. Det er imidlertid vigtigt at være meget bevidst om, at mange af de centrale problemstillinger i den digitale økonomi, herunder i relation til digitale platforme, fortsat bør håndteres direkte af konkurrencemyndighederne. Det er derfor vigtigt, at den foreslåede forordning ikke resulterer i en uklar ansvarsfordeling, hvor konkurrencemyndigheder undlader at gå ind i sager med henvisning til, at der etableres en række klage- og mæglingssmuligheder i forordningen, som man bør ty til og afvente udfaldet af.

Tværtimod ser Dansk Erhverv meget gerne, at nationale og europæiske konkurrencemyndigheder fortsætter og forstærker deres aktiviteter i forhold til det digitale område. Som eksempel peger Dansk Erhverv på en række problemer i forhold til online booking-portaler. I den forbindelse påpeger Dansk Erhverv, at det er vigtigt, at konkurrencemyndighederne styrker deres kompetencer til at håndtere meget specialiserede it-faglige problemer med konkurrenceretlige implikationer og har blik for, at markedsdefinition og dominans (i forhold til misbrug af en dominerende markedsposition) i mange tilfælde skal forstås på en særlig måde i relation til den digitale økonomi. Dette vil kræve en udvikling og opdatering i forhold til, hvorledes en række konkurrenceretlige forhold gribes an. Blandt andet er det i mange tilfælde i relation til digitale tjenester afgørende at se på antallet af forbrugere-

² Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om illoyal handelspraksis i relationer mellem virksomheder i fødevarerforsyningskæden, KOM (2018), 82.

re, der benytter tjenesten, uagtet om de betaler for det eller ej, for at kunne afgøre, hvorvidt der reelt er tale om en form for dominerende markedsposition.

Dansk Erhverv hilser det velkomment, at forordningen, jf. særligt artikel 5, adresserer den udfordring, som platformenes brugere kan opleve omkring eksempelvis virksomheders og produkters rangering i søgeresultater. Denne rangering er et vigtigt konkurrenceparameter for mange virksomheder, og derfor skaber det stor usikkerhed, at den kan ændres ensidigt af platformen eller søgetjenesten, uden at den berørte virksomhed kan forudse det eller efterfølgende gennemskue, hvad der lægges til grund, herunder blandt andet hvorvidt betalinger til platformen indgår som et særligt kriterium. Dansk Erhverv støtter derfor, at Kommissionen vil indføre en række bestemmelser, der indebærer krav om, at en platform oplyser de centrale kriterier, som påvirker rangeringen af søgeresultater. Dette vil forhåbentlig give brugerne en større indsigt, der sætter dem i stand til bedre at vurdere, om den pågældende tjeneste er relevant for dem at benytte, hvilket kan modvirke urimelige praksisser fra platformes side.

Dansk Erhverv støtter også forslaget om, at der skal gives brugerne en frist på 15 dage ved ændring af vilkår, førend disse træder i kraft, samt at brugerne har krav på en uddybende begrundelse, såfremt deres varer eller tjenester fjernes fra en online-plattform. I den forbindelse bemærker Dansk Erhverv dog, at det er vigtigt, at omfanget af denne begrundelsespligt ikke bliver så omfattende, at det kan få platforme til at afholde sig fra hurtigt og effektivt at reagere ved at nedtage farligt eller ulovligt indhold, varer og services der sælges via platformen, og lignende. Forslagets artikel 4 fastslår eksplicit, at de foreslåede oplysningsforpligtelser omkring søgealgoritmer er begrænsede af bestemmelserne i direktiv 2016/943³. Dansk Erhverv forudsætter i den forbindelse, at de forskellige oplysningsbestemmelser i forslaget helt generelt er begrænset af hensynet til beskyttelse af egentlige forretningshemmeligheder.

Dansk Erhverv støtter, at der med forordningen stilles krav om, at platforme etablerer interne klagehåndteringssystemer, såvel som krav om at platforme skal indsamle og offentliggøre statistik over indkomne klager. Disse tiltag vil bidrage til at skabe større transparens og give vigtig information til brugere af digitale platforme, som derved vil kunne træffe deres valg om anvendelse af forskellige typer platforme på et mere oplyst grundlag. Så længe det sker ud fra en rimelig sammenhæng mellem klagens karakter, virksomhedens størrelse og de forventninger, en virksomhed stilles overfor, herunder i forhold til klagesagsbehandlingstid, finder Dansk Erhverv, at dette krav også bør kunne pålægges små og mellemstore virksomheder. Derfor

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 af 8. juni 2016 om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse.

støtter Dansk Erhverv ikke undtagebestemmelsen i artikel 9 for SMV'er, så længe de konkrete krav til online-platfornes interne klagehåndteringssystem, som udspringer af forordningen, er proportionelle og rimelige. I øvrigt bemærkes det, at mange store, globale online-platforn har mulighed for at etablere sig nationalt med et specifikt cvr-nummer, et fast driftssted og et aktivitetsniveau som indebærer, at man i hvert enkelt land isoleret set ville komme til at optræde som en SMV. Det er derfor væsentligt at sikre, at eventuelle SMV-undtagelser udformes med henblik på at undgå situationer, hvor en sådan konstruktion ville medføre, at en global platform i realiteten faldt udenfor forordningens bestemmelser.

Dansk Erhverv støtter forslagets oplæg om oprettelse af et mæglingssystem, hvor en uafhængig tredjemand søger at hjælpe parterne til at bilægge deres egen konflikt i mindelighed frem for at bringe dem ind i traditionelle retssystemer, hvilket ofte kan være tidskrævende, fordyrende og skade den fremtidige samhandelsrelation. Dette initiativ synes også at være samstemmende med en generel opblomstring af mægling som konfliktløsningsmulighed i mange erhvervsmæssige forhold, og kan bidrage til at konflikter løses på en gensidigt mere fordelagtig måde.

Endelig støtter Dansk Erhverv forslagets artikel 12, der giver organisationer, som repræsenterer erhvervsdrivendes interesser og har en legitim interesse i en sag, mulighed for at føre sager mod platforn med henblik på at bringe en ulovlig adfærd til ophør. Det er hensigtsmæssigt, at erhvervsorganisationer har mulighed for at varetage ikke mindst sager af mere principiel karakter på vegne af en række berørte virksomheder med ensartede udfordringer i relation til platforn og søgetjenester. Det vil blandt andet også bidrage til hurtigere at sikre en ensartet fortolkning af forordningen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Medlemslandene forventes ikke at være enige om behovet for særregulering af online platfornes forhold til deres erhvervsbrugere.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen mener, at det digitale indre marked bør være åbent for digital innovation og konkurrence. Der bør være fokus på at sikre lave adgangsbarrierer for nye digitale virksomheder samt på at undgå protektionistiske tiltag. Det er vigtigt for regeringen, at der sættes fokus på at skabe gode muligheder for nye digitale forretningsmodeller, og at det gøres lettere for virksomheder at skalere deres forretning i EU. Endvidere bør det sikres, at der ikke indføres unødige byrder for erhvervslivet eller det offentlige i forbindelse med bestræbelserne på at fremme det digitale indre marked.

Online platforme er nøglespillere på internettet og giver en række fordele, herunder fx at små og mellemstore virksomheder kan nå ud til globale markeder. Samtidig kan der – ligesom i andre sektorer – være en risiko for, at store aktører misbruger en dominerende markedsposition. Markedsfejl kan hæmme innovation, konkurrence og forbrugervelfærd. Regulering af online platformes forhold til deres erhvervsbrugere bør som udgangspunkt kun indføres, hvis det er nødvendigt for det indre markeds funktion, og kun hvis relevante markedsfejl (dvs. markedsfejl som er unikke for online platforme, og som derfor ikke bliver imødegået af den gældende regulering, som fx konkurrencereglerne) kan identificeres og gøres til genstand for målrettet regulering. Der skal i denne forbindelse tages højde for, at online platforme kan være forskellige og derfor vanskelige at afgrænse som sektor.

Regeringen er positiv over for Kommissionens intention om at styrke fairness og transparens i relationen mellem erhvervsbrugere og platforme, idet reguleringen dog samtidig kan medføre administrative byrder for platformene. Regeringen vil derfor arbejde for, at forordningens anvendelsesområde og definitioner hænger sammen med eksisterende regler såsom e-handelsdirektivet og konkurrencereglerne. Nye adgangsbarrierer indebærer en risiko for at fastlåse markedet til fordel for de nuværende aktører, hvorved eventuelle konkurrenceproblemer kan forværres. Regeringen er således særligt opmærksom på, at der ikke indføres særregulering, som unødigt svækker mulighederne for at indføre nye, innovative forretningsmodeller, og at vækstvilkårene for små og mellemstore virksomheder understøttes.

Regeringen finder, at både forbrugere og virksomheder kan lide skade, hvis de bliver vildledt, fx ved mangel på information om årsager til rangordning af søgeresultater på platforme. Regeringen ser derfor positivt på, at forordningen fokuserer på krav til gennemsigtighed, som forventes at kunne øge konkurrencen mellem online platforme til gavn for virksomheder og forbrugere, og at virksomheder, der bruger platformene, også behandles fair og kender vilkårene, som de arbejder under.

I forhold til krav til adgang til data, finder regeringen, at indføres der med forordningen krav om dette, bør erhvervsbrugere have en rimelig og fair adgang til data.

Det er desuden vigtigt for regeringen, at nye tvistbilæggelsesmekanismer er hurtigere, billigere og mere tilgængelige for virksomhederne end domstolene, hvis nye mekanismer skal have europæisk merværdi.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.